

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Zaak 321/23

Arbitragecollege samengesteld uit :

Mr Guy HERMANS, Voorzitter en de heren Joris DE TOLLENAERE en Stijn BOEYKENS, arbiters;

Pleitzitting: 2 mei 2024

Inzake:

[Het Sportmakelaarskantoor], volgens het inleidend verzoekschrift in huidige procedure “adres en contactgegevens van haar raadsliden kiezende voor elke verdere correspondentie in deze procedure”;

Eiseres, hierna ook genoemd “[...]”, vertegenwoordigd door Meester Nicola KERREMANS, advocaat met kantoor te 3000 LEUVEN, Sint-Maartenstraat 61 002 (nkerremans@rawlingsgiles.be);

tegen:

[De Speler], [...];

Verweerder, vertegenwoordigd door Meesters Sébastien LEDURE en Wouter JANSSENS, advocaten met kantoor te 1050 BRUSSEL, Flagey Plein 18 (sebastien.ledure@cresta.com en wouter.janssens@cresta.com).

I. DE PROCEDURE:

Gelet op de procedurekalender, waarmee werd ingestemd door partijen;

Gelet op de besluiten voor partijen;

1. Op 11 december 2023 legde *[het Sportmakelaarskantoor]* een verzoek tot arbitrage neer.

2. Partijen sloten een arbitrageovereenkomst, waarbij zij aanvaardden dat een College van Arbiters aangeduid overeenkomstig artikel 12 van het reglement van het BAS hun geschil zal beslechten.

3. Er bestaat tussen partijen geen betwisting betreffende de samenstelling van het College.

4. De verschillende partijen waren aanwezig of vertegenwoordigd op de zitting van 2 mei 2024.

5. Het geschil werd ten gronde behandeld op de zitting van 2 mei 2024, zitting waarop de verschillende partijen aanwezig of vertegenwoordigd waren.

Op deze zitting waren aanwezig:

voor *[het Sportmakelaarskantoor]*: meester N. KERREMANS en de heren [...], [...] en [...];

voor *[de Speler]*: meester Q. VAN den BERGEN.

6. Partijen verzetten zich op de zitting dd. 2 mei 2024 niet tegen de publicatie van de tussen- en/of de eindbeslissing op de website van het BAS (www.bas-cbas.be).

7. De arbiters doen met betrekking tot onderhavig dossier keuze van woonplaats op het adres van het BAS, Esplanade 1, 1020 BRUSSEL.

8. Partijen en/of hun raadslieden hebben uitdrukkelijk afstand gedaan van art. 24.1 van het arbitragereglement, waarin bepaald wordt dat de arbitrale uitspraak binnen de vier maanden dient te worden gedaan.

II. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

9.

[Het Sportmakelaarskantoor] vordert *[de Speler]* te veroordelen in betaling van

- *“het resterende saldo van de Tweede Factuur [...] -000367 dd. 23 februari 2023 voor een totaal bedrag van **7.166,78 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;*
- *de volledige Derde Factuur [...] -000723 dd. 18 november 2021 voor een totaal bedrag van **16.133,33 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;*
- *het resterende saldo van de Vijfde Factuur [...] -001142 dd. 5 december 2022 voor een totaal bedrag van **62.800,09 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;*

- *het resterende saldo van de Zesde Factuur [...] -001155 dd. 5 december 2022 voor een totaal bedrag van **81.902,05 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;*
- *de nog niet gefactureerde Variabele Vergoeding, begroot op **53.032,04 euro (excl. btw)**, vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van de tussen te komen arbitrale uitspraak tot op de dag van algehele betaling;*
- *de nog niet gefactureerde Succesvergoeding, begroot op **72.826,88 euro (excl. btw)**, vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van de tussen te komen arbitrale uitspraak tot op de dag van algehele betaling.*

De tegenvordering van [de Speler] ongegrond te verklaren.

[De Speler] te veroordelen tot de algehele kosten van de arbitrage, met inbegrip van een bijdrage aan de advocatenkosten van [het Sportmakelaarskantoor] ten bedrage van 15.000,00 euro.”

10.

[De Speler] vordert

“1.

De vordering van [de Speler] ontvankelijk en gegrond te verklaren en derhalve

- *de absolute nietigheid vast te stellen van de overeenkomsten gesloten tussen [de Speler] en [het Sportmakelaarskantoor] dd.04.10.2020, 15.12.2020 en 22.09.2021 wegens strijdig met de Belgische openbare orde, en*
- *[het Sportmakelaarskantoor] te veroordelen tot betaling van een globaal bedrag van **€ 553.347,95** meer verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet te rekenen vanaf de respectievelijke data van initiële ontvangst door [het sportmakelaarskantoor] van de door [de Speler] uitbetaalde bedragen tot aan datum van effectieve betaling door [het Sportmakelaarskantoor] aan [de Speler], en een bedrag van **€ 26.108,22** ten titel van commerciële afrekening nr.2022.152 meer verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 13.04.2023 tot aan datum van effectieve betaling door [het Sportmakelaarskantoor];*

2.

De vordering van [het Sportmakelaarskantoor]

- *voor zover deze gebaseerd is op de overeenkomsten tussen [de Speler] en [het Sportmakelaarskantoor] dd.04.10.2020, 15.12.2020 en 22.09.2021, ontvankelijk doch geheel ongegrond te verklaren;*
- *voor zover deze gebaseerd is op de overeenkomsten tussen [de Speler] en [het Sportmakelaarskantoor] dd. 06.02.02017 en/of 02.04.2019 onontvankelijk te verklaren;*

3.

In ieder geval [het Sportmakelaarskantoor] te veroordelen tot alle kosten van het geding, waaronder de door [de Speler] gemaakte advocatenkosten, naar analogie met de gemeenrechtelijke rechtsplegingsvergoeding begroot op het basisbedrag van € 15.000;

4.

Onder voorbehoud van alle rechten en zonder enige nadelige erkenenis.”

III. DE FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

11. *[Het Sportmakelaarskantoor]* is een [...] sportmakelaarskantoor dat werd opgericht in [...] en beweerdelijk steeds geldig geregistreerd geweest is als tussenpersoon (i) bij de [...], (ii) bij de Belgische Voetbalbond (KBVB) onder het nummer INTERMED-BEL-[...] en (iii) als sportmakelaar bij het Vlaams Gewest onder het nummer SPM-[...].

[De Speler] is een professioneel voetballer, voorheen actief bij *[Club A]* in de Belgische competitie en thans bij *[Club B]* in de [...] competitie. Hij werd ook geselecteerd voor de [...] nationale ploeg.

12. Tussen *[het Sportmakelaarskantoor]* en *[de Speler]* werden meerdere vertegenwoordigingsovereenkomsten gesloten (zie hieronder).

12.1 De eerste en de tweede vertegenwoordigingsovereenkomst

Op 6 februari 2017 werd een **eerste** vertegenwoordigingsovereenkomst gesloten, waarbij beweerdelijk rekening werd gehouden met de reglementaire bepalingen van de [...]. De overeenkomst gold voor een duur van twee jaar, hetzij tot 5 februari 2019.

Op 2 april 2019 werd een **tweede** vertegenwoordigingsovereenkomst gesloten, waarbij beweerdelijk rekening werd gehouden met de reglementaire bepalingen van de [...] en men zich gebaseerd zou hebben op het standaardmodel van de [...]. De overeenkomst gold voor een duur van twee jaar, hetzij tot 2 april 2021.

Deze overeenkomst werd beëindigd per 4 oktober 2020 gezien op die datum een nieuwe overeenkomst werd gesloten (zie hieronder).

[Het Sportmakelaarskantoor] legt uit dat ze prestaties leverde op basis van deze twee overeenkomsten in [...].

Over deze overeenkomsten bestaat in huidig geding geen discussie.

12.2 De derde en de vierde vertegenwoordigingsovereenkomst

(a)

Op 4 oktober 2020 werd een **derde** vertegenwoordigingsovereenkomst gesloten met het oog op de overgang van *[de Speler]* van *[Club C]* naar *[Club A]*. Deze overeenkomst liep vanaf de ondertekening ervan tot en met 30 juni 2024.

In deze overeenkomst werd onder meer overeengekomen (niet betwiste vrije vertaling in conclusies):

“C.

De Speler wenst gebruik te maken van de expertise, kennis en knowhow van de Tussenpersoon op het gebied van sportvertegenwoordiging voor het afsluiten, verlengen,

vernieuwen of beëindigen van een arbeidsovereenkomst met een club in België en/of voor een transfer naar een club in België....

3.1

De Bemiddelaar biedt zijn diensten aan de Speler aan. Deze diensten zijn de volgende (hierna de ‘Diensten’): Het onderhandelen voor de Speler met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor de duur van 4 seizoenen, nl. voor het seizoen 2020-2021 met automatische verlenging voor de seizoenen 2021-2022, 2022-2023 en 2023-2024 met [Club A], met maatschappelijke zetel te [...] (de ‘Arbeidsovereenkomst’)...

4.1

De Speler vergoedt de Bemiddelaar voor de geleverde Diensten, onder dat de Arbeidsovereenkomst (sic). De intermediair heeft recht op volgende vergoedingen:

Met betrekking tot het seizoen 2020-2021: een totaalbedrag van EUR 55.000,00 (vijfenvijftig duizend euro) te vermeerderen met de BTW, indien van toepassing, te betalen door de Speler aan de intermediair als volgt:

EUR 27.500,00 (zevenentwintig duizend vijfhonderd euro) plus BTW indien van toepassing, op 15 november 2020;

EUR 27.500,00 (zevenentwintig duizend vijfhonderd euro) plus BTW indien van toepassing, op 15 maart 2021....

4.5

De hierboven vermelde vergoedingen zijn enkel verschuldigd voor zover de Speler nog in dienst is van zijn nieuwe club, zijnde [Club A], en de Tussenpersoon nog als zodanig bij de RBFA geregistreerd staat, op het moment dat de vergoedingen verschuldigd zijn...”.

Op de datum van de overeenkomst (4 oktober 2020) werd [de Speler] tijdelijk uitgeleend aan [Club A] tot 30 juni 2021 en vervolgens ondertekende [de Speler] een arbeidsovereenkomst met [Club A] voor de periode van 5 oktober 2020 tot 30 juni 2021. Er werd eveneens een optie opgenomen voor drie bijkomende seizoenen tot en met 30 juni 2024 voor zover [Club A] [de Speler] definitief zou overnemen van [Club C].

(b)

Op 11 november 2020 factureerde [het Sportmakelaarskantoor] met haar (“eerste”) factuur [...] -000282 een bedrag van € 27.500,00 meer BTW, hetzij € 33.275,00 (zie hoger art. 4.1 van de overeenkomst van 4 oktober 2020).

Deze “eerste” factuur werd op 11 november 2020, samen met de derde overeenkomst (van 4.10.2020), voorgelegd aan het [...] Clearing Department. Er werd, aldus [het Sportmakelaarskantoor], opgemerkt dat de duur van de overeenkomst de drie jaar te boven ging, wat in strijd was met het Bondsreglement.

Op 15 december 2020 werd daarop een aangepaste **vierde** vertegenwoordigingsovereenkomst ondertekend voor een duur tot 30 juni 2021. Deze overeenkomst werd op 17 januari 2021 eveneens geregistreerd bij de KBVB.

Bij deze overeenkomst hoorde ook een addendum, waarin bepaald werd dat de vierde overeenkomst (van 15.12.2020) van rechtswege zou verlengd worden tot 30 juni 2024 in de hypothese van een definitieve transfer van *[de Speler]* naar *[Club A]*.

Op 10 februari 2021 werd de “eerste” factuur goedgekeurd door het KBVB Clearing Department, waarna ze op 29 maart 2023 werd betaald door *[de Speler]*.

(c)

Op 23 februari 2021 factureerde *[het Sportmakelaarskantoor]* een bedrag van € 27.500,00 meer BTW, hetzij € 33.275,00 in het totaal met (een “tweede”) factuur [...] -000367 (zie hoger art. 4.1 van de overeenkomst van 4 oktober 2020).

Deze (“tweede”) factuur werd niet betaald, beweerdelijk ondanks herhaalde aanmaningen.

12.3 De vijfde vertegenwoordigingsovereenkomst

Op 1 juli 2021 werd een definitieve overgang gerealiseerd van *[de Speler]* naar *[Club A]*. *[Het Sportmakelaarskantoor]* voegt er aan toe: “met als gevolg dat ook de optie in de Eerste Arbeidsovereenkomst van rechtswege gelicht werd, op basis waarvan deze Eerste Arbeidsovereenkomst automatisch verlengd werd tot en met 30 juni 2024. Als gevolg hiervan, en op basis van Bijlage 1 bij de Vierde vertegenwoordigingsovereenkomst, werd ook de Vierde vertegenwoordigingsovereenkomst van rechtswege verlengd tot en met 30 juni 2024.”

Op 17 september 2021 ondertekende *[de Speler]* een nieuwe arbeidsovereenkomst (een tweede dus) met *[Club A]* voor een periode van vier seizoenen. Deze arbeidsovereenkomst trad (retroactief) in werking vanaf 1 september 2021 en liep tot en met 30 juni 2025.

[Het Sportmakelaarskantoor] voegt er aan toe dat ze recht zou hebben op een commissievergoeding van 12,50% op het totale bruto jaarinkomen van *[de Speler]* voor de totale duur van deze nieuwe arbeidsovereenkomst. *[Het Sportmakelaarskantoor]* voegt er aan toe dat via haar bemiddeling met *[Club A]* werd afgesproken dat deze club jaarlijks een bijkomende bruto-premie zou storten aan *[de Speler]* van 25% van het vast loon van *[de Speler]* op 15 december en 25% van zijn variabel loon op 15 juni van elk seizoen (art. 8.4 Arbeidsovereenkomst van 17.9.2021).

Hierdoor kon *[de Speler]*, aldus *[het Sportmakelaarskantoor]*, met het nettobedrag van deze premie de jaarlijkse commissievergoeding van *[het Sportmakelaarskantoor]* betalen, terwijl *[de Speler]* bovendien deze commissievergoeding fiscaal als beroepskost kon aangeven op basis waarvan *[de Speler]* de door *[Club A]* ingehouden bedrijfsvoorheffing volledig kon recupereren.

Op 22 september 2021 werd, aldus *[het Sportmakelaarskantoor]*, een **vijfde** vertegenwoordigingsovereenkomst gesloten, waarin onder meer overeengekomen werd (vrije en niet betwiste vertaling in conclusie voor *[het Sportmakelaarskantoor]*):

“(C) De Speler en de Club hebben door bemiddeling van de Tussenpersoon een arbeidsovereenkomst gesloten dd. 3 september 2021 voor de duur van 4 sportseizoenen .. eindigend op 30 juni 2025.... De Speler, en de Speler alleen, heeft voor het sluiten van de Arbeidsovereenkomst gebruik gemaakt van de expertise, kennis en knowhow van de Tussenpersoon op het gebied van sportvertegenwoordiging.

(D) Voorafgaand aan het aangaan van de Arbeidsovereenkomst hebben de Partijen overeenstemming bereikt over de voorwaarden van een samenwerking op volledig onafhankelijke basis en de verschillende rechten en verplichtingen van Partijen. Deze overeenkomst bevestigt en beschrijft deze voorwaarden, evenals de verschillende rechten en verplichtingen van voornoemde partijen (hierna te noemen: de “Overeenkomst”).

4.2 Partijen komen overeen dat de Tussenpersoon recht heeft op een commissie van 12,50% (twaalf en een half procent) van het bruto jaarinkomen van de Speler. De Partijen erkennen hierbij expliciet dat het bruto jaarinkomen van de Speler bestaat uit, maar niet beperkt is tot, het basissalaris (“vast maandelijks vergoeding”), het variabele salaris (“variabele vergoeding”) en de vergoedingen in natura en premies (“overige vergoedingen”) zoals uiteengezet in artikel 8 van de Arbeidsovereenkomst.

4.3 De Partijen erkennen hierbij uitdrukkelijk dat de succesvergoeding, zoals vermeld in artikel 8.5 van de Arbeidsovereenkomst, ook deel uitmaakt van het bruto jaarinkomen van de Speler.

Echter de betaling van een succesvergoeding op grond van artikel 8.5 van de Arbeidsovereenkomst geeft de Tussenpersoon recht op de in artikel 4.3 genoemde commissie.

Partijen komen overeen dat de Speler, naast de hiervoor in artikel 4.2 genoemde commissie, aan de Tussenpersoon een commissie zal betalen ter hoogte van 25% van de succesvergoeding, zoals vastgelegd in artikel 8.5 van de Arbeidsovereenkomst. De Partijen erkennen hierbij expliciet dat, gezien de uitzonderlijke omstandigheden van het geval, waarbij de Speler geen recht had op een succesvergoeding van deze omvang als de Diensten niet waren uitgevoerd door de Tussenpersoon, de commissie, zoals uiteengezet in dit Artikel 4.3, eerlijk en redelijk is...

4.5 De Speler is aansprakelijk voor het afzien van een vergoeding, bonus of salaris...

5. Duur. Deze Overeenkomst wordt van kracht op de dag van de ondertekening van deze Overeenkomst door de partijen en blijft van kracht voor een periode van 3 jaar, met dien verstande dat de Partijen expliciet erkennen dat alle betalingsverplichtingen, voorzien in deze Overeenkomst, ook na de Overeenkomst van kracht blijven, aangezien de betalingsverplichtingen gekoppeld zijn aan de Diensten...”

[De Speler] argumenteert dat deze “vijfde” overeenkomst niet werd ondertekend op 22 september 2021, maar op latere datum, wat zou blijken uit:

- “de whatsapp-correspondentie tussen de moeder van [de Speler] en dhr. [...], die voor [het Sportmakelaarskantoor] de zaken van [de Speler] opvolgde, waaruit blijkt dat [het Sportmakelaarskantoor] op 04.10.2021 nog geen ondertekend exemplaar van de vijfde overeenkomst in haar bezit had (stuk 1 bundel van [de Speler]);
- de eigenschappen uit de originele PDF-versie van de Vijfde Overeenkomst, op basis waarvan ontegensprekelijk dient te worden vastgesteld dat [het Sportmakelaarskantoor] de overeenkomst slechts ondertekend heeft via de digitale applicatie DocuSign op 09.11.2021 om 13u47”.

13.

Op basis van artikel 4.1 van de vierde vertegenwoordigingsovereenkomst van 15 december 2020 factureerde [het Sportmakelaarskantoor] op 18 november 2021 met (een “derde”) factuur [...] -000723 een bedrag van € 13.133,33 exclusief BTW, hetzij € 16.133,33 in het totaal.

[Het Sportmakelaarskantoor] legt uit dat Bijlage 1 bij de vierde vertegenwoordigingsovereenkomst voorzag dat, indien de eerste arbeidsovereenkomst (van 4.10.2020) van rechtswege verlengd werd ingevolge de transfer van [de Speler], [het Sportmakelaarskantoor] recht zou hebben op een commissie van € 80.000,00 voor het seizoen 2021-2022.

Gelet op het feit dat een tweede arbeidsovereenkomst werd ondertekend op 17 september 2021 (zie hoger punt 12.3), overeenkomst die in werking trad op 1 september 2021, en vanaf dan, aldus [het Sportmakelaarskantoor], nieuwe commissievergoedingen werden overeengekomen, berekende [het Sportmakelaarskantoor] een pro rata vergoeding voor de periode juli – augustus 2021 (€ 80.000,00 :12 maanden x 2 maanden= € 13.133,33 meer BTW of € 16.133,33 in het totaal).

Deze (“derde”) factuur van 18 november 2021 bleef onbetaald.

14.

Eveneens op 18 november 2021 factureerde [het Sportmakelaarskantoor] met haar “vierde” factuur [...] -000724, op basis van artikel 4.2 van de vijfde vertegenwoordigingsovereenkomst van 22 september 2021, een bedrag van € 243.750,00 meer BTW of € 294.937,50, BTW inbegrepen.

De “derde” en de “vierde” factuur werden voorgelegd aan het Clearing Department bij de KBVB en, na het verstrekken van bijkomende uitleg, goedgekeurd op 17 december 2021.

Deze “vierde” factuur (€ 294.937,50) werd betaald op 21 januari 2022.

15.

Op 5 december 2022 factureerde [het Sportmakelaarskantoor] met haar “vijfde” factuur [...] -001142, op basis van artikel 4.2 van de vijfde vertegenwoordigingsovereenkomst van 22 september 2021, een bedrag van € 59.938 meer BTW of € 71.314,98 BTW inbegrepen.

Deze “vijfde” factuur blijft onbetaald.

16.

Eveneens op 5 december 2022 factureerde [het Sportmakelaarskantoor] met haar “zesde” factuur [...] -001155, op basis van artikel 4.2 van de vijfde vertegenwoordigingsovereenkomst van 22 september 2021, een bedrag van € 253.750,00 meer BTW of € 307.037,50 BTW inbegrepen.

Deze “zesde” factuur werd op 2 januari 2023 deels betaald, meer bepaald voor € 225.135,45, zodat een openstaand saldo rest van (€ 307.037,50 - € 225.135,45 =) € 81.902,05.

17.

Met een email van 3 juni 2022 liet de moeder van [de Speler] weten dat [de Speler] een einde wenste te maken aan de samenwerking met [het Sportmakelaarskantoor]:

“Zoals reeds aan dhr. [...] gemeld wens ik hierbij officieel te bevestigen dat ik niet vertegenwoordigd wil worden door [het Sportmakelaarskantoor], noch voor enige besprekingen met clubs, noch in het algemeen.

Ik heb namelijk beslist om mijn eigen team op te zetten in nauwe samenwerking met mijn ouders en zelf de controle over te nemen over contractbesprekingen met clubs. Mag ik [het Sportmakelaarskantoor] dus vriendelijk verzoeken geen contact te nemen met clubs in mijn naam en mij ook te verwijderen van enig communicatiekanaal (website, social media..) waarop ik als klant van [het Sportmakelaarskantoor] zou zijn vermeld?

Wij doen zelf het nodige om mijn profiel op Transfermarkt te laten aanpassen. Voor de goede orde geldt dit bericht ook als voorbehoud omtrent de geldigheid en de uitvoering van mijn contract met [het Sportmakelaarskantoor] van september 2021.

In ieder geval is iedere samenwerking bij deze eveneens beëindigd krachtens de toepasselijke decretale bepalingen inzake arbeidsbemiddeling.

Ik dank jullie bij voorbaat om mijn keuze te respecteren.”

[Het Sportmakelaarskantoor] doet opmerken dat de raadsman van [de Speler] in cc stond in deze mail.

18.

Volgens [het Sportmakelaarskantoor] bleven betalingen nadien uit, ondanks “de betalingsbereidheid”, die “vanuit [de Speler] en zijn familie meerdere malen bevestigd” werd.

Op 17 februari 2023 maanden de voormalige raadsliden van [het Sportmakelaarskantoor] [de Speler] beweerdelijk aan in betaling van € 235.900,36 (€ 168.002,25 incl. BTW, volgens [de Speler]).

Op 13 april 2023 bezorgde *[het Sportmakelaarskantoor]* een commerciële afrekening met nummer 2022.152 aan *[de Speler]* voor GBP 22.400, hetzij € 26.108,22, voor wat betreft de PANINI-inkomsten die *[het Sportmakelaarskantoor]* voor rekening van *[de Speler]* had ontvangen. Volgens *[het Sportmakelaarskantoor]* werd onderling afgesproken dat dit bedrag zou verrekend worden met het openstaande bedrag van de “tweede” factuur van 23 februari 2021 van € 33.275,00 (zie hoger punt 12.2.c).

Volgens *[de Speler]* gebeurde dit overmaken op verzoek van zijn raadslieden.

19.

Op 8 juli 2023 werd de tweede arbeidsovereenkomst tussen *[de Speler]* en *[Club A]* in onderling overleg beëindigd. Aan *[de Speler]* werd tot slot van rekening een bedrag betaald van € 437.000,00 bruto uitbetaald, waarvan een bedrag van € 240.750,00 als verminderde succesfee, waar *[de Speler]* op basis van artikel 8.5 van de tweede arbeidsovereenkomst recht op had.

20.

Voor de “vijfde” factuur bezorgde *[het Sportmakelaarskantoor]* op 12 juli 2023 een creditnota voor € 8.514,89.

21.

Op 14 juli 2023 maanden de voormalige raadslieden van *[het Sportmakelaarskantoor]* *[de Speler]* aan in betaling van € 168.002,25, uiterlijk per 25 juli 2023.

Op 4 augustus 2023 reageerden de raadslieden van *[de Speler]*, waarin ze de gevorderde bedragen betwistten en verwezen naar de (beweerde) nietigheid en/of onuitvoerbaarheid van de derde en de vijfde vertegenwoordigingsovereenkomst. Verder werd terugbetaling gevorderd van het reeds betaalde bedrag van € 579.456,47 (incl. BTW).

Het standpunt van de raadslieden van *[de Speler]* werd betwist door de raadsman van *[het Sportmakelaarskantoor]* op 29 augustus 2023. Verder werd aangemaand in betaling van het openstaand bedrag (€ 168.002,25 incl. BTW) en werd verzocht de loonfiches van *[de Speler]* over het seizoen 2022-2023 voor te leggen om de commissie op de variabele vergoeding en de commissie op de succesfee te kunnen berekenen.

Op 12 oktober 2023 reageerden de raadslieden van *[de Speler]*. De vorderingen van *[het Sportmakelaarskantoor]* werden betwist, terwijl de gevraagde stukken niet werden overgemaakt.

Een minnelijke regeling bleek nadien niet mogelijk, zodat huidige procedure werd opgestart bij verzoekschrift van 11 december 2023.

22.

Partijen hebben verzaakt aan de termijn van art.24.1 van het Bas-reglement.

IV. BEOORDELING:

IV.1. DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS

23.

De bevoegdheid van het BAS wordt als dusdanig niet betwist, maar [het Sportmakelaarskantoor] doet opmerken:

“Ingevolge het Verzoekschrift werd het BAS gevat op basis van de arbitrageclausule uit de Vierde en de Vijfde Overeenkomst. De vorderingen van [het Sportmakelaarskantoor] zelf baseren zich ook strikt op facturen die ingevolge de Vierde en de Vijfde Overeenkomst werden opgemaakt.

Evenwel weze opgemerkt dat er doorheen het Verzoekschrift ook naar de Eerste, de Tweede en de Derde Overeenkomst wordt verwezen ter onderbouwing van de op de Vierde en de Vijfde Overeenkomst ingestelde vorderingen:

- gezien de arbitrageclausule ten voordele van het BAS uit de Derde Overeenkomst, staat het het BAS vrij om zich uit te spreken over de Derde Overeenkomst, voor zover nodig, en om daaraan desgevallend de passende rechtsgevolgen te verstrekken;*
- gezien de arbitrageclausule ten voordele van de KNVB Arbitragecommissie uit de Eerste en de Tweede Overeenkomst, heeft het BAS geen rechtsmacht zich uit te spreken omtrent enige rechten die al dan niet zouden voortvloeien uit de Eerste dan wel de Tweede Overeenkomst . Voor zover enige vordering van [het Sportmakelaarskantoor] zich zou staven op middelen die voortkomen uit de inhoud en/of het bestaan van de Eerste en/of de Tweede Overeenkomst, is het BAS niet het bevoegde forum om dergelijke discussie te voeren.”*

24.

[Het Sportmakelaarskantoor] verwijst in dat verband naar art. 13.3 van zowel de Vierde als de Vijfde Overeenkomst, waarin de bevoegdheid van het BAS werd overeengekomen voor “elk geschil met betrekking tot de geldigheid, interpretatie, uitvoering of beëindiging van deze Overeenkomst”.

In verband met de bemerkingen van [de Speler] besluit [het Sportmakelaarskantoor] dat deze geen enkele relevantie hebben op basis van volgende passage: “Het dient te worden benadrukt dat [het Sportmakelaarskantoor] enkel en alleen naar de Eerste en Tweede Vertegenwoordigingsovereenkomst verwijst in het kader van het algemeen feitenrelaas voorafgaand aan dit geschil. Beide Overeenkomsten werden intussen reeds geruime tijd beëindigd en/of vervangen door latere overeenkomsten, en de vorderingen van [het Sportmakelaarskantoor] inzake onbetaalde facturen en vergoedingen vloeien dan ook enkel

voort uit de Vierde en Vijfde Vertegenwoordigingsovereenkomst, zoals ook uitdrukkelijk bevestigd in het neergelegde verzoekschrift”.

25.

In de eerste twee overeenkomsten, die tussen partijen werden gesloten, werd de bevoegdheid van het BAS niet overeengekomen.

Het huidig arbitragecollege kan dan ook, voor wat de Eerste en de Tweede Overeenkomst betreft, geen uitspraak doen over geschillen (voor zover die al zouden bestaan) in verband met deze twee overeenkomsten, maar mag met de Eerste en de Tweede overeenkomst uiteraard wel rekening houden als deel van het feitelijk kader waarin huidige betwisting tussen partijen zich afspeelt.

Het zij trouwens opgemerkt dat in de conclusie voor *[de Speler]* ook meermaals verwezen wordt naar de Eerste en de Tweede overeenkomst.

Hieraan zij toegevoegd dat er tussen partijen geen betwisting bestaat over de eerste drie vertegenwoordigingsovereenkomsten, die blijkbaar correct en conform de contractuele afspraken werden uitgevoerd/nagekomen. Zo werd onder meer de “derde” factuur (van 11.11.2020), gebaseerd op de derde overeenkomst (van 4.10.2020) betaald, zij het slechts op 29 maart 2023.

Het arbitragecollege kan hieruit enkel besluiten dat ze bevoegd is om het voorgelegde geschil te beoordelen, gezien dat geschil (juridisch) niet gebaseerd is op (betwistingen uit) de Eerste en de Tweede overeenkomst en de bevoegdheid van het BAS in de navolgende overeenkomsten expliciet contractueel werd voorzien.

IV.2. TEN GRONDE

26. Het decreet Arbeidsbemiddeling

[De Speler] verwijst in de eerste plaats naar de verplichtingen voor sportmakelaars, opgenomen in het decreet Arbeidsbemiddeling, en het (beweerd) openbaar karakter van dit decreet.

[Het Sportmakelaarskantoor] betwist niet dat haar dienstverlening in het Vlaams Gewest in principe onderworpen was aan het decreet arbeidsbemiddeling.

De kwestie van de registratie (en andere verplichtingen) wordt geregeld door het Vlaams Decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling en het Decreet van 29 maart 2019 over de regels voor sportmakelaars. Het decreet voorziet in de omzetting van de Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de diensten op de interne markt.

26.1

Art. 3 van het decreet bepaalt voor wat het toepassingsgebied betreft:

“In dit decreet wordt verstaan onder:

1° private arbeidsbemiddeling: het geheel van diensten uitgeoefend door een tussenpersoon, die gericht zijn op:

- a) het bijstaan van werknemers bij het zoeken naar een nieuwe tewerkstelling;*
- b) het bijstaan van werkgevers bij het zoeken naar geschikte werknemers; ...”*

De regelgeving is van toepassing op elke onderneming, natuurlijke persoon of rechtspersoon, wiens bemiddelingsactiviteiten minstens gedeeltelijk plaatsvinden in Vlaanderen en die aan private arbeidsbemiddeling doen voor (potentiële) betaalde sportbeoefenaars of voor rekening van sportclubs met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars (art. 3,3° van het decreet stelt dat het toepasselijk is op: *“de rechtspersoon of natuurlijke persoon die, onder welke naam of vorm ook, diensten verricht als vermeld onder punt 1° (meer bepaald art. 3,1° van het decreet)”*).

[Het Sportmakelaarskantoor] valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van het decreet Arbeidsbemiddeling.

26.2

Bemiddelingsbureaus van betaalde sportbeoefenaars mogen, volgens art. 8, slechts erelonen, commissielonen, bijdragen, toelatings- of inschrijvingsgelden ontvangen als aan volgende voorwaarden is voldaan:

- “het commissieloon wordt vooraf vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst tussen het bureau en de opdrachtgever. Als de private arbeidsbemiddeling wordt aangeboden samen met andere diensten, wordt het commissieloon voor de verschillende diensten afzonderlijk vastgelegd;*
- de werknemer stemt uitdrukkelijk en voorafgaand in met het commissieloon;*
- de partijen beschikken ieder over een origineel exemplaar van deze overeenkomst.”*

Het commissieloon voor de bemiddeling van de betaalde sportbeoefenaar wordt berekend op het voorziene totale bruto jaarinkomen van de betaalde sportbeoefenaar, en dit voor de totale duur van het contract (art. 8 §3).

Er werd geen maximum voorzien.

Met het “bruto jaarinkomen” wordt bedoeld het vast bruto jaarloon, de wedstrijdpremies, de tekenpremie, de onvoorwaardelijke contractueel vastgelegde vergoedingen, de werkgeversbijdrage in het pensioenfonds, de bijdrage die de club betaalt voor de groepsverzekering van de speler, de diverse voordelen in natura die contractueel bedongen worden (bijv. een woning, een auto, vliegtickets, gsm) voor zover deze voordelen in overeenstemming zijn met de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, maar bepaald art.6 van deze wet (J. MAESSCHALCK, A. VERMEERSCH, K. DE SAEDELEER, Sportrecht, *die Keure*, 2022, p. 236 nr. 5.4.2 met verwijzing naar de MvT bij het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, BS 29 december 2010).

26.3

[De Speler] verwijst tevens naar volgende passages uit art. 5 van het decreet Arbeidsbemiddeling:

“16°. Het bureau stelt niet als voorwaarde dat de personen voor wie het bureau bemiddeld heeft, het bureau bij iedere nieuwe bemiddeling zal laten optreden;

20°. Het bureau is niet gerechtigd op een schadevergoeding van de werknemer als de werknemer een bemiddelingsactiviteit vroegtijdig stopzet of als de werknemer niet ingaat op de werkaanbieding waarvoor hij zich kandidaat had gesteld”.

26.4

De vraag stelt zich of het Decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling en het Decreet van 29 maart 2019 over de regels voor sportmakelaars, en dan specifiek de daarin opgelegde registratie, al dan niet van openbare orde zijn.

(a)

Om uit te maken of een rechtsregel de openbare orde aanbelangt dient **in de eerste plaats** te worden nagegaan of de rechtsregel zelf of de voorbereidende documenten indicaties bevatten die aangeven dat de betrokken rechtsregel dat karakter heeft.

De memorie van toelichting bij het (aanvankelijke) decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling van 10 december 2010 houdende de omzetting van de Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt verwoordt het als volgt :

« Met het ontwerp worden derhalve bepalingen genomen die een bescherming van de werknemers en werkzoekenden tegen mogelijke misbruiken beogen. In ditzelfde kader zijn er bepalingen die de rechten en verplichtingen bepalen van bureaus en gebruikers, en die derhalve een regulering van de sector beogen of die moeten toelaten fraude te bestrijden. De handhaving van deze bepalingen wordt verzekerd via strafrechtelijke bepalingen en/of administratieve geldboeten. Het bestaande sanctie-instrumentarium wordt daartoe hervormd.

Deze bepalingen moeten gezien worden in het licht van de omzetting en de uitvoering van het IAO-verdrag nr. 181. Dit verdrag maakt deel uit van het Belgisch nationaal arbeidsrecht, maar valt op grond van artikel 6,§1,IX,1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen binnen de bevoegdheidssfeer van de gewesten. Aangezien deze bepalingen mede de juridische basis vormen van het socio-economisch weefsel van onze maatschappij en derhalve van onze arbeidsmarkt (socio-economische orde waarop de sociale zekerheid is opgebouwd en waaruit allerlei arbeidsrechtelijke rechten en verplichtingen voortvloeien) kunnen deze beschouwd worden als behorend tot de Belgische openbare orde. »

Het Decreet van 10 december 2010 werd gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2019.

(b)

In de tweede plaats dient besloten dat wanneer de wetgever de niet-naleving van wettelijke (decretale) bepalingen sanctioneert met strafsancities dat het een indicatie is van het openbare orde karakter van die bepalingen. Dit kan onder meer worden afgeleid uit een arrest van het Hof van Cassatie van 6 september 2006, waarin beslist werd dat, gezien de strafwetten van openbare orde zijn, elke overeenkomst die tot doel of voor gevolg heeft om de draagwijdte ervan te wijzigen, het toepassingsgebied ervan in te perken, iemand een misdrijf te doen begaan of de dader ervan van zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid te ontslaan, ongeldig is (Cass. 6 september 2006, *Arr. Cass.* 2006, 1614).

De aanwezigheid van strafsancities wijst er op dat de wetgever niet alleen private belangen, maar ook het algemeen maatschappelijk belang in bescherming heeft willen nemen.

In art. 23 en 24 van het decreet wordt bepaald dat “*met behoud van de toepassing van artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek*” gestraft kan worden met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van 125 euro tot 1250 euro of met één van deze straffen alleen in een aantal situaties.

In art. 27 van het decreet wordt in verband met strafrechtelijke sancties nog gesteld: “*Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de bij dit decreet vastgestelde overtredingen....Inbreuken op de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten verjaren na verloop van vijf jaar, na het feit waaruit de vordering is ontstaan*”.

(c)

Uit het bovenstaande besluit het arbitragecollege dat het decreet Arbeidsbemiddeling van openbare orde is.

(d)

[De Speler] besluit uit bovenstaande principes (zie hoger randnummer 26) dat aan de verplichtingen uit het decreet Arbeidsbemiddeling dewelke de openbare orde raken “*onder geen enkel beding afbreuk kan worden gedaan*” en hij voegt er aan toe: “*een overeenkomst in strijd met de openbare orde is ongeoorloofd en bijgevolg absoluut nietig*” (met verwijzing naar de artikelen 2, 1108 en 1133 OBW, de artikelen 5.27 en 5.57 NBW en Rb. Mechelen, 21 maart 2006, *RW* 2008-09, afl. 11, 467).

[De Speler] voegt er aan toe: “*Een schending van de openbare orde bij de totstandkoming van een overeenkomst vormt immers an sich niet noodzakelijk een nietigheidsgrond, maar zal daarin evenwel resulteren indien de schending van de openbare orde zich veruitwendigt in de afwezigheid van één van de geldigheidsvereisten voor het contract, zoals een ongeoorloofd voorwerp of ongeoorloofde oorzaak*” (syntheseconclusies voor [de Speler] randnummer 54, p. 15 en de verwijzingen aldaar).

[De Speler] besluit: “*Uit voorgaande moet dan ook bevestigend worden afgeleid dat ingeval (één van) de determinerende beweegredenen tot contracteren (dus: de oorzaak) in hoofde van minstens één der contractpartijen zouden indruisen tegen het Decreet Arbeidsbemiddeling en*

de daarin opgenomen bepalingen van openbare orde, de gesloten overeenkomst behept is met een ongeoorloofde oorzaak waardoor zij een geldigheidsvoorwaarde ontbeert, en dus absoluut nietig is” (syntheseconclusies voor *[de Speler]* randnummer 55, p. 16, in fine).

(e)

[Het Sportmakelaarskantoor] betwist als dusdanig niet dat het decreet arbeidsbemiddeling van openbare orde is, maar ze voegt er aan toe: *“In tegenstelling tot wat [de Speler] echter tracht te beweren zijn de overeenkomsten, die mogelijks werden afgesloten in strijd met één of meer bepalingen van het Vlaams Decreet, niet van rechtswege absoluut en algeheel nietig louter omwille van dit openbaar karakter van het Vlaams Decreet”*.

[Het Sportmakelaarskantoor] verwijst ter ondersteuning naar een arrest van het Hof van Cassatie van 6 december 2013 dat uitspraak deed in een zaak waarin de Brusselse Ordonnantie inzake private arbeidsbemiddeling ter sprake kwam. Het Hof besliste:

“... de niet-erkenning heeft de belangen van de X trouwens geenszins geschaad, aangezien zij destijds op de diensten op de diensten van de Y heeft kunnen rekenen, niettegenstaande het feit dat laatstgenoemde op dat ogenblik niet was erkend. De betrokken overeenkomsten hoeven dus niet nietig te worden verklaard...”

BESLISSING

Noch de bepalingen van de ordonnantie van 26 juni 2003 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die volgens het onderdeel geschonden zijn, noch enige andere bepaling van die ordonnantie bepalen dat het gebrek aan voorafgaande erkenning van een privé-tewerkstellingsagentschap leidt tot nietigheid van de overeenkomsten die het agentschap sluit in de uitoefening van tewerkstellingsactiviteiten.

De omstandigheid dat de uitvoering van tewerkstellingsactiviteiten zonder voorafgaande erkenning strafrechtelijk worden bestraft, betekent niet dat de overeenkomsten die gesloten worden met een niet-erkend privé-tewerkstellingsagentschap, volstrekt nietig zouden zijn.

Het arrest dat oordeelt....verantwoordt naar recht zijn beslissing dat ‘het sluiten door de Y van de litigieuze overeenkomsten geen aantasting van de openbare orde vormt...’(Cass. 6 december 2013, Arr. Cass. 2013, afl.12, 2654).

[Het Sportmakelaarskantoor] voegt er aan toe dat het decreet arbeidsbemiddeling niet voorziet dat overeenkomsten in strijd met het decreet nietig zouden zijn, terwijl de belangen van *[de Speler]*, die genoten heeft van de dienstverlening, geenszins geschaad werden.

[Het Sportmakelaarskantoor] voegt er eveneens aan toe dat *[de Speler]* zich blijkbaar bewust is van deze rechtspraak, gezien hij zich voor de absolute nietigheid tracht te beroepen op de ongeoorloofde oorzaak (zie verder de discussie over de ‘determinerende beweegreden’).

Volgens *[het Sportmakelaarskantoor]* verwijst *[de Speler]* ten onrechte naar een vonnis van de rechtbank van Mechelen van 21 maart 2006, gezien:

- het daar ging om het voormalige decreet van 13 april 1999;
- er daar geen erkenning was van het bemiddelingsbureau (in tegenstelling tot huidige situatie waar er wel erkenning/registratie is);

- dit vonnis niet meer relevant is, gelet op het hoger geciteerde cassatiearrest van 6 december 2013.

(f)

De concrete toepassing van dit alles wordt verder behandeld.

27. De discussie over de (beweerde) nietigheid van de vijfde overeenkomst (van 22.9.2021)

27.1 Standpunt van [de Speler]

[De Speler] is van oordeel dat de tussen partijen gesloten vertegenwoordigingsovereenkomst, op basis waarvan [het Sportmakelaarskantoor] een bedrag vordert van € 248.717,77 (de zogenaamde vijfde overeenkomst) nietig en onuitvoerbaar is om volgende redenen:

1°. De overeenkomst valt onder toepassing van het decreet Arbeidsbemiddeling en is in strijd met de bepalingen ervan (zie hieronder).

2°. Artikel 8 §1 van het decreet Arbeidsbemiddeling, hoger reeds aangehaald, stipuleert expliciet dat een bemiddelingsbureau slechts erelonen, commissielonen, bijdragen, toelatings- of inschrijvingsgelden mag ontvangen als aan volgende voorwaarden is voldaan:

- *“het commissieloon wordt vooraf vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst tussen het bureau en de opdrachtgever. Als de private arbeidsbemiddeling wordt aangeboden samen met andere diensten, wordt het commissieloon voor de verschillende diensten afzonderlijk vastgelegd;*
- *de werknemer stemt uitdrukkelijk en voorafgaand in met het commissieloon;*
- *de partijen beschikken ieder over een origineel exemplaar van deze overeenkomst.”*

Er werd, aldus [de Speler], niet voldaan aan deze voorschriften nu er geen voorafgaande schriftelijke overeenkomst was nu de vijfde overeenkomst *“(ruimschoots) na afsluiting van de tweede arbeidsovereenkomst (NB van 21.9.2021) werd opgemaakt en ondertekend”*, zoals blijkt uit meerdere elementen (syntheseconclusies voor [de Speler] randnummer 64, p. 20).

Er werd bijgevolg, aldus [de Speler], niet voldaan aan de decretale vereisten (van art. 8) om gerechtigd te zijn op een commissieloon. Nu toch een commissieloon gevorderd wordt begaat [het Sportmakelaarskantoor], zo besluit [de Speler], een strafrechtelijke inbreuk.

De argumentatie van [het Sportmakelaarskantoor] dat er op het moment van de ondertekening van de tweede arbeidsovereenkomst reeds een geldige overeenkomst bestond, meer bepaald de vierde overeenkomst van 15.12.2020, wordt door [de Speler] afgewezen.

[De Speler] baseert zijn afwijzen op de bewering dat het voorwerp van de vierde overeenkomst *“helemaal niet gericht is op het verstrekken van diensten van private arbeidsbemiddeling naar de toekomst toe. In tegendeel: de vierde overeenkomst is in haar voorwerp duidelijk gelimiteerd tot het vergoeden van diensten, geleverd voor het sluiten van de eerste arbeidsovereenkomst”* zoals blijkt uit art. 3 van deze overeenkomst. Bovendien, zo voegt [de Speler] eraan toe, voorziet de vierde overeenkomst geen vergoeding voor toekomstige diensten en vermeldt ze geen grootorde van een commissie (voor diensten in het

kader van de totstandkoming van de tweede arbeidsovereenkomst) en vernoemt ze enkel forfaitaire bedragen, wat niet overeenstemt met het thans gevorderde bedrag (syntheseconclusie voor *[de Speler]*, randnummer 65, p. 20-21).

[De Speler] volgt het standpunt van *[het Sportmakelaarskantoor]*, inhoudend dat er in (de préambule van) de vijfde overeenkomst expliciet werd gesteld dat er een overeenkomst was tussen partijen, niet gezien dit niet kan gelden als een voorafgaand geschrift, aldus *[de Speler]*.

3°. De vijfde overeenkomst schendt, zoals hoger door *[de Speler]* beweerd, het decreet Arbeidsbemiddeling zodat deze overeenkomst (absoluut en in haar geheel) nietig is “*indien de determinerende beweegreden tot contracteren effectief te vinden was in het schenden van (de bepaling) van openbare orde*” (zie hoger punt 26.4.d). Het verlenen van assistentie bij de totstandkoming van de tweede arbeidsovereenkomst (van 17.9.2021) in ruil voor een overeengekomen commissie lijkt, aldus *[de Speler]*, niet de beweegreden tot contracteren geweest te zijn en hij voegt er aan toe: “*Het lijkt dan ook dat de enige oorzaak op basis waarvan er op 09.11.2021 werd overgegaan tot ondertekening van de vijfde overeenkomst, te vinden was in het veilig stellen van commissievergoeding, hetgeen de facto – zoals reeds aangetoond – ten koste ging van de geldende decreet- en regelgeving ter zake*”, zoals ook blijkt uit een aantal elementen (randnummers 67-68 conclusie voor *[de Speler]*).

Een doorlopende opdracht tot bijstand werd, aldus *[de Speler]*, contractueel niet gegeven aan *[het Sportmakelaarskantoor]* en, zelfs als dat wel het geval is geweest, verandert dat niets aan het feit dat er geen voorafgaande schriftelijke overeenkomst was, zo voegt hij er aan toe.

De vijfde overeenkomst is dan ook, aldus *[de Speler]*, (absoluut) nietig ex tunc, gezien “*de oorzaak tot contractsluiting er aldus noodzakelijkerwijze uit bestond om de openbare orde te omzeilen ter veiligstelling van het commissieloon*” en deze nietigheid niet kan worden gedekt terwijl de door *[het Sportmakelaarskantoor]* aangevoerde “waiver-clausule” geen toepassing kan vinden. Het voor ongeschreven houden van met het decreet strijdige bepalingen kan inderdaad, aldus *[de Speler]*, niet remediëren aan het bestaan van een ongeoorloofde oorzaak. (syntheseconclusies voor *[de Speler]* randnummer 76, p. 24)

Deze nietigheid ex tunc impliceert volgens *[de Speler]* eveneens het recht voor hem om het reeds betaalde bedrag (in het kader van de vijfde overeenkomst), meer bepaald € 520.072,95, (bij tegeneis) terug te vorderen.

Minstens, zo voegt *[de Speler]* er aan toe, is de overeenkomst partieel nietig. Een partiële nietigheid van meer bepaald art. 4 van de overeenkomst zou, volgens hem, voor gevolg hebben dat de daarin opgenomen bedragen eveneens voor ongeschreven moeten gehouden worden, zodat een daarop gebaseerde vordering van *[het Sportmakelaarskantoor]* eveneens moet worden afgewezen.

4°. De vijfde overeenkomst kan volgens *[de Speler]*, voor zover ze al niet nietig zou verklaard worden, niet worden uitgevoerd. Het toekennen van enige vordering op basis van de vijfde overeenkomst “*zou immers uitvoering geven aan een met de openbare orde strijdige*

handeling”, zo voegt hij er aan toe (syntheseconclusies voor *[de Speler]* randnummer 84 e.v., p. 27-28).

5°. Tenslotte merkt *[de Speler]* op dat bovenvermelde argumentatie geldt ongeacht de aard/kwalificatie die aan de vijfde overeenkomst zou worden gegeven. De eerder door het BAS (beslissing 310/23 van 13.11.2023) gegeven kwalificatie van “verloningsovereenkomst” (die niet onder het decreet arbeidsbemiddeling zou vallen) wordt door *[de Speler]* bestreden. Het gaat immers, zo argumenteert *[de Speler]*, ook in dat geval om een overeenkomst die onder het toepassingsgebied valt van het decreet arbeidsbemiddeling.

27.2 Standpunt van *[het Sportmakelaarskantoor]*.

[Het Sportmakelaarskantoor] betwist het standpunt van *[de Speler]*.

1°. Volgens *[het Sportmakelaarskantoor]* werd de vijfde overeenkomst rechtsgeldig afgesloten onder het toepassingsgebied van het Vlaams Decreet en is ze rechtsgeldig en uitvoerbaar. De in deze, ook bij de KBVB geregistreerde, overeenkomst opgenomen diensten en vergoedingen werden, aldus *[het Sportmakelaarskantoor]*, “*uitgebreid besproken met en toegelicht aan [de Speler] en diens moeder, en dit volledig te goeder trouw en in alle transparantie*”.

[Het Sportmakelaarskantoor] wijst er op dat de vierde factuur van 18.11.2021 ten bedrage van € 294.937,50 incl. BTW ook vrijwillig werd betaald door *[de Speler]*.

2°.

Volgens *[het Sportmakelaarskantoor]* schendt de vijfde overeenkomst (van 22.9.2021) art. 8 §3 van het Vlaams Decreet (waarin bepaald wordt dat het commissieloon voorafgaandelijk schriftelijk moet worden overeengekomen) niet.

De redenering van *[de Speler]*, die stelt dat de vijfde overeenkomst slechts werd ondertekend na de tweede arbeidsovereenkomst (van 17.9.2021), kan, volgens *[het Sportmakelaarskantoor]*, niet gevolgd worden : “[De Speler] gaat immers voorbij aan het feit dat *[het Sportmakelaarskantoor]* en *[de Speler]* reeds sedert 2017 ononderbroken samenwerken en verbonden zijn door opeenvolgende schriftelijke vertegenwoordigingsovereenkomsten, op basis waarvan *[de Speler]* beroep wenste doen op de diensten van *[het Sportmakelaarskantoor]* in ruil voor een commissievergoeding.”

De vierde overeenkomst van 15.12.2020, die versteek per 30.6.2021, voorzag dat ze van rechtswege verlengd werd tot 30.6.2024 ingeval van een definitieve overgang naar *[Club A]*, was nog van kracht op 17.9.2021 toen de tweede arbeidsovereenkomst werd ondertekend, zo legt *[het Sportmakelaarskantoor]* uit.

[Het Sportmakelaarskantoor] voegt er aan toe dat in de préambule (paragraaf D) expliciet werd genoteerd dat partijen voorafgaand aan de (tweede) arbeidsovereenkomst

overeenstemming hadden bereikt over de voorwaarden (rechten en plichten) van hun samenwerking.

[*Het Sportmakelaarskantoor*] besluit dat de vijfde overeenkomst geenszins nietig en niet-onuitvoerbaar was.

[*Het Sportmakelaarskantoor*] voegt er aan toe dat [*de Speler*] de overeenkomst niet opzegde wegens wanprestatie van [*het Sportmakelaarskantoor*] en evenmin omdat de overeenkomst nietig zou geweest zijn.

3°.

Voor wat betreft de door [*de Speler*] beweerde absolute nietigheid (omdat de determinerende beweegreden tot contracteren zou indruisen tegen het Vlaams decreet) herhaalt [*het Sportmakelaarskantoor*] haar standpunt zoals hoger uiteengezet onder punt 26.4.c waar onder meer werd verwezen naar Cass. 6 december 2013 (*Arr. Cass.* 2013, afl. 12, 2654).

[*Het Sportmakelaarskantoor*] voegt er aan toe dat [*de Speler*] ten onrechte meent te kunnen verwijzen naar enerzijds de artikelen 2, 1108 en 1133 OBW en anderzijds naar de artikelen 1.3, 5.27 en 5.57 NBW, alle in verband met de theorie van de ongeoorloofde oorzaak omdat

- geen van deze artikelen uit het OBW voorzien in een integrale absolute nietigheid van een overeenkomst die zou gesloten zijn in strijd met de openbare orde of met een ongeoorloofde oorzaak;
- art.5.57 NBW voorziet in zijn tweede alinea: “*Het contract blijft evenwel geldig in de gevallen die door de wet zijn bepaald of wanneer uit de omstandigheden blijkt dat de nietigheidssanctie kennelijk ongeschikt zou zijn, gelet op het doel van de geschonden regel*” (ingevoegd bij wet van 28.4.2022 en in werking vanaf 1.1.2023), terwijl [*de Speler*] niet aantoont dat nietigheid de geschikte sanctie zou zijn in tegendeel [*de Speler*] de vruchten van de overeenkomsten plukte, ze éézijdig opzegde (en niet omwille van belangenschade) en het onmogelijk is de partijen terug te zetten in de situatie voorafgaand aan de overeenkomsten;
- de “meeste cassatierechtspraak” aangehaald door [*de Speler*] niet relevant is omdat het niet over een wederkerige overeenkomst maar een eenzijdige rechtshandeling ging of omdat er net niet tot nietigheid werd besloten.

Ondergeschikt voegt [*het Sportmakelaarskantoor*] er aan toe dat

- zelfs als zou geoordeeld worden dat er een schending was van de openbare orde, de sanctie van de nietigheid enkel kan slaan op de betreffende clausule en niet op de ganse overeenkomst;
- er niet van rechtswege een nietigheid ex tunc moet worden uitgesproken gezien [*de Speler*] de vruchten van de overeenkomst heeft geplukt.

28. De discussie over de derde (van 4.10.2020) en de vierde overeenkomst (van 15.12.2020)

28.1 Standpunt van [de Speler]

De derde en de vierde overeenkomst zijn, zoals gebleken is uit het feitelijk relaas (zie hoger) identiek, behoudens wat de duur betreft.

[De Speler] is van oordeel dat de derde (van 4.10.2020) en de vierde overeenkomst (van 15.12.2020) absoluut nietig en onuitvoerbaar zijn en dit om volgende redenen:

1°. De overeenkomsten vallen onder toepassing van het decreet Arbeidsbemiddeling en zijn in strijd met de bepalingen ervan (zie hieronder).

2°. Het commissieloon voor de bemiddeling van de betaalde sportbeoefenaar wordt berekend op het voorziene totale bruto jaarinkomen van de betaalde sportbeoefenaar, en dit voor de totale duur van het contract (art. 8 §3 decreet arbeidsbemiddeling). Er werd geen maximum voorzien.

Er werd, aldus [de Speler], noch in de derde, noch in de vierde overeenkomst, voorzien in een link tussen het aan [het Sportmakelaarskantoor] verschuldigde commissieloon enerzijds en het voor [de Speler] te onderhandelen bruto jaarinkomen anderzijds. [De Speler] verduidelijkt dat enkel forfaitaire bedragen werden voorzien, waarbij niet werd aangegeven op basis waarvan die forfaits werden bekomen, zodat niet voldaan is aan art. 8 §3 van het decreet.

Volgens hem dreigt er, bij het voorzien van een forfait, voor hem een risico op disproportionaliteit tussen het commissieloon en het loon van de speler. De berekeningswijze van de commissie moet, volgens hem, in relatie staan met de arbeidsovereenkomst.

In voorliggende situatie werden de forfaits geenszins berekend op het voorziene totale bruto jaarinkomen van [de Speler], volgens hem, en dit in tegenstelling tot wat [het Sportmakelaarskantoor] in dat verband beweert.

Een bewijs van de instemming van [de Speler] met het in de overeenkomst opgenomen forfaitaire vergoedingssysteem, wordt, zo beweert [de Speler], niet voorgelegd.

3°. De vierde overeenkomst voorziet, aldus [de Speler], in art.4.2 “*in niet mis te verstane bewoordingen.. dat [de Speler] exclusief met [het Sportmakelaarskantoor] moet samenwerken ingeval van een toekomstige transfer*”, hetzij ingeval van een nieuwe arbeidsovereenkomst. Dit is, aldus verder [de Speler], flagrant in strijd met art. 5, 16° van het decreet arbeidsbemiddeling dat luidt als volgt: “*Het bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht, voldoet aan volgende voorwaarden....16°. het bureau stelt niet als voorwaarde dat de personen voor wie het bureau bemiddeld heeft het bureau bij iedere nieuwe bemiddeling zal laten opreden.*”

[De Speler] verwijst naar de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet arbeidsbemiddeling, waarin expliciet werd gesteld: “*Hierdoor worden exclusiviteitsbedingen tegengegaan*” (Parl.St.Vl.Parl. 2009-2010, nr. 641/1, p. 18 punt 17°).

[*Het Sportmakelaarskantoor*] verwijst in dat verband onterecht naar het Bondsreglement, aldus [*de Speler*], gezien het Bondsreglement geen voorrang kan krijgen op de in België geldende wetgeving en decreten.

[*De Speler*] legt verder uit dat deze schending een rechtstreekse impact kan hebben op zijn recht op arbeid ingeval een potentiële toekomstige werkgever van [*de Speler*] niet of niet langer zou willen onderhandelen met [*het Sportmakelaarskantoor*].

4°. De derde en de vierde overeenkomst zijn, gelet op de door hem aangehaalde schendingen, volgens [*de Speler*], ex tunc (absoluut en in hun geheel) nietig en niet uitvoerbaar, zodat [*het Sportmakelaarskantoor*] geen vergoeding kan vorderen op basis van die overeenkomsten.

[*De Speler*] herneemt in dat verband zijn argumentatie, zoals hoger uiteengezet in verband met de discussie over de vijfde overeenkomst (zie hoger punt 27.1.3° en 4°).

Voor wat de determinerende beweegreden (“*het veilig stellen van commissievergoeding*”) betreft voegt [*de Speler*] er aan toe dat die ook blijkt uit het feit dat (i) forfaitaire bedragen werden voorzien en (ii) een exclusiviteit werd overeengekomen (zie hoger punt 28.1, 3° en 4°), wat in strijd is met de openbare orde.

[*De Speler*] herhaalt (zie hoger punt 27.1.3°) dat de door [*het Sportmakelaarskantoor*] aangevoerde “waiver-clausule” geen toepassing kan vinden.

Minstens, zo voegt [*de Speler*] er aan toe, is de overeenkomst partieel nietig.

Volgens hem leidt zowel de toepassing van de partiële nietigheid als de toepassing van de waiver-clausule er toe dat de door [*de Speler*] betaalde bedragen moeten worden teruggestort (Syntheseconclusie voor [*de Speler*], randnummer 108, p. 34).

De uitleg van [*het Sportmakelaarskantoor*] als werd reeds op 2 april 2019 een tweede vertegenwoordigingsovereenkomst gesloten, die geldig was tot 1 april 2021, kan, aldus [*de Speler*], “*hoe dan ook niet serieus worden genomen*” (Syntheseconclusie [*Speler*] p. 35, randnummer 109). [*De Speler*] argumenteert dat de vordering van [*het Sportmakelaarskantoor*] inderdaad steunt op de derde en vierde overeenkomst (en niet op de tweede), terwijl het BAS niet bevoegd is om te oordelen over de tweede overeenkomst, dewelke trouwens, zo vervolgt hij (en voor zover deze overeenkomst in België werd uitgevoerd), eveneens in strijd is met het decreet arbeidsbemiddeling. Er werd immers een schadevergoeding voorzien (in strijd met art. 5, 20° van het decreet) en een exclusiviteit (in strijd met art.5, 16° van het decreet).

Voor zover het BAS zou oordelen dat het bevoegd is om over de tweede overeenkomst uitspraak te doen verzoekt [*de Speler*] de debatten te heropenen.

Minstens zijn deze overeenkomsten, volgens [*de Speler*], partieel nietig (Syntheseconclusie voor [*de Speler*] randnummer 111 e.v., p.36-37 – zie ook hoger i.v.m. de vijfde overeenkomst).

5°. De derde en de vierde overeenkomst kunnen volgens [*de Speler*], voor zover ze al niet nietig zouden verklaard worden, niet worden uitgevoerd. Het toekennen van enige vordering

op basis van deze overeenkomsten “*zou immers uitvoering geven aan een met de openbare orde strijdige handeling*”, zo voegt hij er aan toe, omdat [het Sportmakelaarskantoor] dan een vergoeding zou ontvangen buiten de door het decreet bepaalde voorwaarden, terwijl het toekennen van de vordering ook een grond tot vernietiging van de arbitrale uitspraak zou uitmaken.

[De Speler] verwijst in dit verband ook naar hetgeen hoger werd gezegd in verband met de aard/kwalificatie van de overeenkomst als een verloningsovereenkomst.

6°. [De Speler] voegt er aan toe dat factuur [...] -000723 van 18.11.2021 voor een bedrag van € 16.133,33 incl. BTW in ieder geval niet verschuldigd is, gezien het gaat om een pro forma factuur voor de maanden juli en augustus 2021 tijdens dewelke de eerste arbeidsovereenkomst nog van kracht was.

[De Speler] voegt er aan toe dat de toepasselijkheid van het destijds geldende art. B8.35 van het Reglement Tussenpersonen, dat bepaalde “*De verschillende schijven zijn slechts verschuldigd voor zover het contract van de speler bij de club nog steeds loopt*”, zijn standpunt bevestigt.

28.2 Standpunt van [het Sportmakelaarskantoor]

1°. Volgens [het Sportmakelaarskantoor] werd de vierde overeenkomst rechtsgeldig afgesloten onder het toepassingsgebied van het Vlaams Decreet en is ze rechtsgeldig en uitvoerbaar.

De in deze, ook bij de KBVB geregistreerde, overeenkomst opgenomen diensten en vergoedingen werden, aldus [het Sportmakelaarskantoor], “*uitgebreid besproken met en toegelicht aan [de Speler] en diens moeder, en dit volledig te goeder trouw en in alle transparantie*”.

[Het Sportmakelaarskantoor] wijst er op dat de eerste factuur van 11.11.2020 ten bedrage van € 33.275,00 incl. BTW ook vrijwillig werd betaald door [de Speler], nadat deze was goedgekeurd door het Clearing Department van de KBVB.

2°. Volgens [het Sportmakelaarskantoor] werden volgende bepalingen van het Vlaams Decreet niet geschonden:

- art. 8 §3, waarin bepaald wordt dat het commissieloon “*wordt berekend op het voorziene totale bruto-jaarinkomen van de betaalde sportbeoefenaar voor de totale duur van het contract*”;
- art. 5, 16°, waarin bepaald wordt: “*het bureau stelt niet als voorwaarde dat de persoon voor wie het bureau bemiddeld heeft, het bureau bij iedere bemiddeling zal laten optreden*”.

*

Voor wat art. 8 §3 betreft argumenteert [het Sportmakelaarskantoor] dat [de Speler] hieruit ten onrechte meent te kunnen afleiden dat de vertegenwoordigingsovereenkomst dient te vermelden dat het commissieloon “in relatie zal staan tot het bruto jaarinkomen van de

betaalde sportbeoefenaar”, terwijl de uitdrukkelijke vermelding van de berekeningswijze noch uit de tekst van het decreet, noch uit de memorie van toelichting verplicht blijkt.

[*Het Sportmakelaarskantoor*] voegt er aan toe dat de facturatie van forfaitaire bedragen niet alleen werd besproken met [*de Speler*], maar tevens gebaseerd werd op het voorziene totale bruto jaarinkomen van [*de Speler*].

Verder merkt [*het Sportmakelaarskantoor*] op dat er van de zijde van [*de Speler*] geen enkel protest werd geuit na ontvangst van de factuur en dat hij deze ook betaalde, terwijl er door de KBVB ook geen enkele opmerking volgde nadat de factuur (gebaseerd op bij de KBVB geregistreerde overeenkomsten) aan het Clearing Department was overgemaakt en ook werd goedgekeurd door deze instantie.

De aangerekende forfaitaire bedragen werden bijgevolg niet arbitrair vastgesteld, zo besluit [*het Sportmakelaarskantoor*].

*

Voor wat art. 5, 16° betreft is [*het Sportmakelaarskantoor*] van oordeel dat art. 4.2 van de vertegenwoordigingsovereenkomst niet in strijd is met bedoeld art. 5, 16° van het Vlaams Decreet. Er wordt inderdaad, zo stelt [*het Sportmakelaarskantoor*], geen uitdrukkelijke voorwaarde gesteld dat [*de Speler*] [*het Sportmakelaarskantoor*] bij iedere verdere bemiddeling zal moeten laten optreden.

Bedoeld art. 4.2 bevestigt, aldus [*het Sportmakelaarskantoor*], “*louter een voorafgaand uitdrukkelijk akkoord van [de Speler] om op een exclusieve basis samen te werken met [het Sportmakelaarskantoor] bij diens eventuele toekomstige transfer van [Club A] naar een derde club (i.e. één concrete transactie), hetgeen niet gelijk gesteld kan worden met een door [het Sportmakelaarskantoor] opgelegde verplichting van [de Speler] om voor elke nieuwe bemiddeling op te treden ...*”.

De toepassingsvoorwaarden van art. 5, 16° zijn bijgevolg, aldus [*het Sportmakelaarskantoor*], niet vervuld.

Onder verwijzing naar een arrest van het Hof te Gent beweert [*het Sportmakelaarskantoor*] dat er “in het algemeen geen wettelijk bezwaar” bestaat tegen het opnemen van een exclusiviteitsverplichting in voorliggende situatie (Gent, 22 februari 2006, *TGR-TWVR*, 2007, afl. 1, 75).

[*Het Sportmakelaarskantoor*] merkt verder op dat ze, nadat [*de Speler*] de overeenkomst opgezegd had, nooit de eis gesteld heeft dat [*de Speler*] verder met haar zou moeten blijven verder werken voor elke toekomstige verdere bemiddeling en ook nooit een schadevergoeding vorderde.

3°. [*Het Sportmakelaarskantoor*] besluit hieruit dat de vierde vertegenwoordigingsovereenkomst bijgevolg niet nietig is en ook uitvoerbaar.

De argumentatie van [*de Speler*] als is er hier sprake van een ongeoorloofde oorzaak/beweegreden, wordt door [*het Sportmakelaarskantoor*] betwist met argument dat ze nooit getracht heeft het decreet te omzeilen en tevens te goeder trouw heeft gehandeld. De determinerende reden om te contracteren was, zo voegt ze er aan toe, was om [*de Speler*] te (mogen) assisteren (zie ook de argumentatie van [*het Sportmakelaarskantoor*], hoger, onder punt 26.4.c en punt 27.2,3°).

[Het Sportmakelaarskantoor] verduidelijkt dat een eventuele nietigheid van art. 4.1 of 4.2 van de vertegenwoordigingsovereenkomst niet automatisch de nietigheid van de ganse overeenkomst impliceert (met verwijzing naar Cass. 25 juni 2015, *NJW* 2015, afl. 333, 914, noot C. LEBON, de splitsbaarheidsclausule of waiver-clausule in art. 12.3.1 van de vertegenwoordigingsovereenkomst en art. 5.63 NBW).

29. Beoordeling van de discussie over de geldigheid/toepasselijkheid van de derde, de vierde en de vijfde overeenkomst

29.1 Algemeen

Het arbitragecollege stelt vast:

- dat er geen discussie bestaat tussen partijen dat de opeenvolgende overeenkomsten, die tussen partijen werden gesloten, op zich geldig werden gesloten (ongeacht de latere discussie over het al dan niet strijdig zijn ervan met de openbare orde);
- dat er door [*de Speler*] noch bij het sluiten van de overeenkomsten, noch in de loop van de uitvoering van de overeenkomsten ooit werd geprotesteerd over de door [*het Sportmakelaarskantoor*] beloofde/verstreckte diensten en de door deze laatste gevorderde vergoedingen (commissieloon);
- dat het niet betalen van een factuur op zich niet kan gezien worden als geldig protest tegen de factuur;
- dat de door [*het Sportmakelaarskantoor*] aangerekende bedragen en de berekening ervan als dusdanig niet worden betwist door [*de Speler*], behoudens voor wat betreft de pro rata factuur van 18.11.2021 (voor € 16.133,33);
- dat de voorwaarden, met inbegrip van de financiële voorwaarden, waartegen [*het Sportmakelaarskantoor*] haar diensten leverde, in de loop van de samenwerking onder de eerste vier overeenkomsten (periode 6.2.2017 tot 3.6.2022) niet gewijzigd werden en met andere woorden ook gekend waren door [*de Speler*];
- dat enkel de feitelijke context (gewijzigde arbeidsovereenkomsten) veranderde;
- dat in de bemiddelingsovereenkomsten werd voorzien dat ze automatisch zouden verder lopen indien de tewerkstelling van [*de Speler*] bij [*Club A*] langer zou duren dan de aanvankelijk voorziene periode (tijdelijke transfer naar definitieve), zodat de facto de looptijd/duur van een bestaande overeenkomst de aanvang en aanvangsperiode van een opvolgende overeenkomst overlapt.

Voor wat betreft het openbare orde karakter van het Decreet Arbeidsbemiddeling zij verwezen naar wat hierover hoger werd gemotiveerd (randnummer 26).

29.2 De vijfde overeenkomst

Zoals hoger aangegeven (randnummer 27.1) is [*de Speler*] van oordeel dat deze overeenkomst absoluut en in haar geheel nietig is omdat het commissieloon niet voorafgaandelijk schriftelijk werd vastgelegd (schending van art.8 Decreet Arbeidsbemiddeling).

Verder beweert *[de Speler]* dat de “determinerende beweegreden tot contracteren” lag in het schenden van de openbare orde (namelijk het veilig stellen van het commissieloon).

(a)

Met *[het Sportmakelaarskantoor]* dient in dat verband herhaald dat partijen vanaf 6.2.2017 contractueel verbonden waren door gelijklopende, opeenvolgende bemiddelingsovereenkomsten, waaraan de vaststellingen, hoger aangehaald onder randnummer 29.1 van huidige beslissing, kunnen worden toegevoegd.

Specifiek verwijst het arbitragecollege naar het addendum, gevoegd bij de vierde bemiddelingsovereenkomst van 15.12.2020, waarin bepaald werd dat de vierde overeenkomst van rechtswege zou verlengd worden tot 30 juni 2024 in de hypothese van een definitieve transfer van *[de Speler]* naar *[Club A]*. Deze hypothese heeft zich ook voorgedaan toen de definitieve transfer van *[de Speler]* naar *[Club A]* gerealiseerd werd op 1 juli 2021. Het arbitragecollege stelt eveneens vast dat op het ogenblik van de definitieve transfer en het sluiten van de arbeidsovereenkomst op 1 juli 2021 er geen sprake is dat de maximale duurtijd van de vierde vertegenwoordigingsovereenkomst werd overschreden.

Het arbitragecollege stelt, rekening houdend met het voorschrift van art. 8 van het Decreet Arbeidsbemiddeling, vast dat het tussen partijen niet ter discussie staat dat in de arbeidsovereenkomst van 17 september 2021, die *[de Speler]* sloot met *[Club A]*, een regeling werd uitgewerkt, waarbij werd overeengekomen dat *[Club A]* jaarlijks een bijkomende brutopremie zou storten aan *[de Speler]* van 25% van het vast loon van *[de Speler]* op 15 december en van 25% van zijn variabel loon op 15 juni van elk seizoen. Het netto - bedrag van deze premie stelde *[de Speler]* in staat de door hem verschuldigde commissie aan *[het Sportmakelaarskantoor]* te betalen. Bovendien kon *[de Speler]* deze commissievergoeding fiscaal als beroepskosten inbrengen met als gevolg dat hij de door *[Club A]* ingehouden bedrijfsvoorheffing volledig kon recupereren. Beide partijen geven aan dat deze fiscale constructie door *[Club A]* werd voorgesteld van bij aanvang van de eerste arbeidsovereenkomst rekening houdend met de commissievergoeding die *[de Speler]* had afgesproken met *[het Sportmakelaarskantoor]* waarbij beide partijen bevestigen – althans op het ogenblik van de ondertekening van de arbeidsovereenkomst - op de hoogte te zijn geweest dat het netto equivalent van de in de arbeidsovereenkomst vermelde bruto premies overeenstemmen met de aan *[het Sportmakelaarskantoor]* verschuldigde commissievergoedingen.

Dit kan enkel maar betekenen:

- dat er tussen *[het Sportmakelaarskantoor]* en *[de Speler]*, naast de nog lopende vierde overeenkomst, een (mondelijke) overeenkomst bestond over de aan *[het Sportmakelaarskantoor]* verschuldigde commissie;
- dat *[het Sportmakelaarskantoor]*, al dan niet in aanwezigheid van *[de Speler]*, de hoger aangehaalde regeling onderhandelde met *[Club A]* en deze overeenkomst/regeling expliciet liet opnemen in de schriftelijke arbeidsovereenkomst van 17.9.2021;

- dat de schriftelijke arbeidsovereenkomst door *[de Speler]* werd ondertekend, zodat hij dus met kennis van zaken instemde met de overeengekomen regeling, met inbegrip van de aan *[het Sportmakelaarskantoor]* verschuldigde commissie.

Deze onderhandelde en schriftelijk neergeschreven overeenkomst/regeling werd bevestigd in punt D van de préambule van de vijfde bemiddelingsovereenkomst van 22.9.2021, waarin expliciet werd gesteld: *“Voorafgaand aan het aangaan van de Arbeidsovereenkomst hebben de Partijen overeenstemming bereikt over de voorwaarden van een samenwerking op volledig onafhankelijke basis en de verschillende rechten en verplichtingen van Partijen. Deze overeenkomst bevestigt en beschrijft deze voorwaarden, evenals de verschillende rechten en verplichtingen van voornoemde partijen”*

Er werd ook expliciet het woord **“bevestigt”** gebruikt, en dit werd door *[de Speler]* niet betwist en ook zonder enig voorbehoud ondertekend.

Het arbitragecollege besluit hieruit dat in voorliggende situatie aan de voorschriften van art. 8 van het Decreet Arbeidsbemiddeling werd voldaan en *[de Speler]* wel degelijk uitdrukkelijk en voorafgaand heeft ingestemd met het commissieloon.

(b)

Uit het bovenstaande blijkt eveneens dat de bewering van *[de Speler]* als was de determinerende beweegreden van *[het Sportmakelaarskantoor]* om haar commissieloon veilig te stellen met miskenning van de bepalingen van het Decreet Arbeidsbemiddeling, niet gegrond is.

Een rechtshandeling, in het bijzonder een overeenkomst, heeft een ongeoorloofde oorzaak wanneer de doorslaggevende beweegreden voor het contracteren door de wet verboden (dwingende bepalingen) is of ingaat tegen de openbare orde.

Hoger werd gemotiveerd dat het Decreet Arbeidsbemiddeling niet werd geschonden, zodat de vijfde bemiddelingsovereenkomst niet indruiste tegen de openbare orde, terwijl er evenmin een wettelijke bepaling bestaat die verbiedt dat een vergoeding zou worden betaald voor (reglementaire) arbeidsbemiddeling.

Het zij herhaald dat er door *[de Speler]* noch bij het sluiten van de overeenkomsten, noch in de loop van de uitvoering van de overeenkomsten ooit werd geprotesteerd over de door *[het Sportmakelaarskantoor]* beloofde/verstreckte diensten en de door deze laatste gevorderde vergoedingen (commissieloon). Er werden met andere woorden ook diensten, zoals beloofd en overeengekomen, geleverd door *[het Sportmakelaarskantoor]*.

De in de arbeidsovereenkomst van 17.9.2021 uitgewerkte regeling bewijst dat absoluut, en in overleg, rekening werd gehouden met de belangen (en niet alleen de financiële) van *[de Speler]*. Het louter veilig stellen van het commissieloon, met miskenning van het Decreet Arbeidsbemiddeling, was dus geenszins de determinerende beweegreden tot contracteren voor *[het Sportmakelaarskantoor]*.

Volledigheidshalve zij in dit verband verwezen naar de omvang/inhoud van de dienstverlening, zoals beschreven in de rechtsleer:

“De taken van de sportmakelaars zijn zeer divers geworden. Het gaat al lang niet meer om het louter samenbrengen van sporters en clubs. De sportmakelaar zal voor de sporter(s) een club zoeken en optreden bij transfers, bemiddelen bij arbeidsovereenkomsten en sponsoringcontracten, maar ook de belangen van zijn cliënt in de meest ruime zin behartigen, onder meer op fiscaal vlak, met betrekking tot sociale zekerheid en de carrièreplanning. Ook problemen bij de huisvesting, juridisch advies en financiële planning behoren veelal tot het door de makelaar aangeboden dienstenpakket. Een aantal zaken zal hij zelf doen. Voor andere zaken zal hij een beroep doen op gespecialiseerde derden zoals advocaten, fiscalisten en boekhouders.” (J. MAESSCHALCK, A. VERMEERSCH, K. DE SAEDELEER, Sportrecht, die Keure, 2022, p.228, nr.5.4.1)

Het zij herhaald dat nooit werd betwist dat deze diensten ook werden geleverd door [het Sportmakelaarskantoor], ook niet in de opzegmail van 3.6.2022. In de opzegmail werd inderdaad gesteld: *“Ik heb namelijk beslist om mijn eigen team op te zetten in nauwe samenwerking met mijn ouders en zelf de controle over te nemen...”*. Er werd wel “voorbehoud” gemaakt *“omtrent de geldigheid en de uitvoering van mijn contract met [het Sportmakelaarskantoor] van september 2021”*, maar enig concreet in verband met een (beweerd) gebrekkige uitvoering ontbreekt tot op heden.

De bewering van [de Speler] als was de determinerende beweegreden van [het Sportmakelaarskantoor] om haar commissieloon veilig te stellen met miskenning van de bepalingen van het Decreet Arbeidsbemiddeling, is dus, zoals hoger reeds aangehaald, niet gegrond.

29.3 De derde en de vierde overeenkomst

De derde en de vierde overeenkomst zijn, zoals gebleken is uit het feitelijk relaas, identiek, behoudens wat de duur betreft.

[De Speler] beweert dat deze overeenkomsten nietig en onuitvoerbaar zijn (zie hoger randnummer 28.1) om een dubbele reden:

- schending van art. 8§3 Decreet Arbeidsbemiddeling, gezien er geen link zou bestaan tussen het commissieloon enerzijds en het bruto jaarinkomen van de speler anderzijds en forfaits werden voorzien;
- schending van art. 5, 16° Decreet Arbeidsbemiddeling, gezien in art. 4.2 van de vierde bemiddelingsovereenkomst een exclusieve samenwerking voorschreef voor toekomstige transfers.

(a)

Voor wat betreft het commissieloon van de spelersmakelaar voorziet art. 8 §3 van het Decreet Arbeidsbemiddeling dat het commissieloon berekend wordt op het totale bruto jaarinkomen van de betaalde sportbeoefenaar en dit voor de totale duur van het contract. Het overeenkomen van forfaits wordt in het Decreet niet verboden en evenmin wordt in het Decreet een uitdrukkelijke vermelding van de berekeningswijze van het commissieloon voorgeschreven, laat staan verplicht.

Het zij herhaald dat *[de Speler]* met kennis van zaken (uit zijn opzegmail blijkt dat hij zelf op de hoogte is van de taken van een makelaar) de overeenkomsten ondertekende en ermee instemde. Het was ook niet de eerste bemiddelingsovereenkomst die tussen partijen werd gesloten, gezien er voordien al twee andere overeenkomsten werden ondertekend (op 6.2.2017 en 2.4.2019).

Ook zij in dat verband het standpunt van *[het Sportmakelaarskantoor]* herhaald (zoals in hoger punt 28.2.2° samengevat): “*Verder merkt [het Sportmakelaarskantoor] op dat er van de zijde van [de Speler] geen enkel protest werd geuit na ontvangst van de factuur en dat hij deze ook betaalde, terwijl er door de KBVB ook geen enkele opmerking volgde nadat de factuur (gebaseerd op de bij de KBVB geregistreerde overeenkomsten) aan het Clearing Department was overgemaakt en ook goedgekeurd door deze instantie*”.

Volledigheidshalve zij opgemerkt dat uit geen enkel voldoende bewijskrachtig element kan afgeleid worden dat het commissieloon niet gebaseerd was op het bruto jaarinkomen van de speler (*[de Speler]*) en gedurende de looptijd van de opeenvolgende overeenkomsten hetzelfde commissieloon werd toegepast.

De clause(s) in verband met het commissieloon zijn bijgevolg niet in strijd met het Decreet Arbeidsbemiddeling.

(b)

Verder beweert *[de Speler]* dus dat art. 5, 16° van het Decreet Arbeidsbemiddeling geschonden werd gezien in art. 4.2 van de vierde bemiddelingsovereenkomst een exclusieve samenwerking voorschreef voor toekomstige transfers.

Volgens *[het Sportmakelaarskantoor]* werd deze bepaling niet geschonden omdat het gaat om een uitdrukkelijk akkoord en geen uitdrukkelijke verplichting om in de toekomst verder samen te werken (zie hoger randnummer 28.2.2°).

Ondergeschikt kan er, aldus verder *[het Sportmakelaarskantoor]*, enkel sprake zijn van partiële nietigheid.

Naar het oordeel van het arbitragecollege is de bewuste clause, die *[de Speler]* verplichtte om samen te werken met *[het Sportmakelaarskantoor]* bij toekomstige transfers, in strijd met het Decreet Arbeidsbemiddeling (dat van openbare orde is) en bijgevolg nietig. Deze nietigheid impliceert echter niet de nietigheid van de ganse overeenkomst(en). Er is sprake van partiële nietigheid, namelijk enkel deze clause (art. 4.2 van de bemiddelingsovereenkomst) is nietig.

Partiële nietigheid houdt in dat de nietigheid enkel betrekking heeft op de bedingen die aangetast zijn door een nietigheidgrond en dat de overeenkomst voor het overige werkzaam blijft als die overeenkomst zonder de nietige bedingen kan voortbestaan.

De nietigheidssanctie kan beperkt worden door de nietigheid te beperken tot het ongeldig beding (o.a. W. VAN GERVEN m.m.v. A. VAN OEVELEN, *Verbintenissenrecht*, Vierde herwerkte uitgave, Acco 2015, p. 149, nr. 2 a).

S. STIJNS (*Verbintenissenrecht*, Boek 1, Die Keure 2005, p.129 en de referenties aldaar) citeert de rechtsleer die stelt: “*Men mag de nietigheid nooit verder laten reiken dan haar doel noodzakelijk maakt*” en verder “*Omdat nietigheid een sanctie is, is het aangewezen haar, bij de toepassing ervan, zo goed mogelijk op maat te snijden van de concrete omstandigheden van het geval*”.

Dit standpunt werd ook bevestigd in art. 5.63 lid 1 NBW.

Het decreet Arbeidsbemiddeling voorziet in art. 5.20° zelf de nodige waarborgen ten aanzien van de werknemer in geval het verbod op exclusiviteit door het bureau wordt overtreden, nl. dat het bureau niet gerechtigd is op een schadevergoeding wanneer de werknemer de bemiddelingsactiviteit vroegtijdig stopzet.

Hieraan zij toegevoegd dat uit geen enkel element blijkt dat de belangen van *[de Speler]* door deze (nietige) clause zouden zijn geschaad.

30. De door *[het Sportmakelaarskantoor]* gevorderde facturen

30.1

[Het Sportmakelaarskantoor] vordert, zoals hoger gezegd, *[de Speler]* te veroordelen in betaling van

- *“het resterende saldo van de Tweede Factuur [...] -000367 dd. 23 februari 2023 voor een totaal bedrag van **7.166,78 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;*
- *de volledige Derde Factuur [...] -000723 dd. 18 november 2021 voor een totaal bedrag van **16.133,33 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;*
- *het resterende saldo van de Vijfde Factuur [...] -001142 dd. 5 december 2022 voor een totaal bedrag van **62.800,09 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;*
- *het resterende saldo van de Zesde Factuur [...] -001155 dd. 5 december 2022 voor een totaal bedrag van **81.902,05 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;*
- *de nog niet gefactureerde Variabele Vergoeding, begroot op **53.032,04 euro (excl. btw)**, vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van de tussen te komen arbitrale uitspraak tot op de dag van algehele betaling;*

- *de nog niet gefactureerde Succesvergoeding, begroot op 72.826,88 euro (excl. btw), vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van de tussen te komen arbitrale uitspraak tot op de dag van algehele betaling.*”

[Het Sportmakelaarskantoor] legt in dat verband uit dat, nu de vierde overeenkomst (volgens haar) geldig en uitvoerbaar is, de “tweede” factuur van 23.2.2021 voor € 33.275,00 (btw incl), waarop een openstaand saldo van € 7.166,78 rest en de “derde” factuur van 18.11.2021 voor 16.133,33 (btw incl) verschuldigd zijn, hetzij een totaal van € 23.300,11.

Ze verwijst tevens naar volgende elementen:

- de goedkeuring van de vierde overeenkomst door het Clearing Department van de KBVB;
- de toelating van het Clearing Department voor de eerste factuur (van 11.11.2020) en de derde factuur (van 18.11.2021);
- de integrale betaling van de eerste factuur (van 11.11.2020) op 29 maart 2023, hetzij lang na de beëindiging van de vierde overeenkomst (van 15.12.2020) en na de beëindiging van de samenwerking (bij mail van 3.6.2022).

Voor wat de vijfde overeenkomst betreft en de er op gebaseerde “vijfde” factuur van 5.12.2022 voor € 71.314,98, verminderd met de creditnota voor € 8.514,89, of een resterend saldo van € 62.800,09, en de “zesde” factuur van 5.12.2022 voor € 307.037,50, deels betaald op 2 januari 2023 voor € 225.135,45 hetzij een resterend saldo van € 81.902,05, argumenteert [het Sportmakelaarskantoor] eveneens dat deze twee facturen verschuldigd zijn.

Ze verwijst tevens naar volgende elementen:

- de goedkeuring van de vijfde overeenkomst door het Clearing Department van de KBVB;
- de toelating van het Clearing Department voor de vierde factuur (van 18.11.2021);
- de integrale betaling van de vierde factuur (van 18.11.2021) op 21.1.2022;
- de gedeeltelijke betaling van de zesde factuur (van 5.12.2022) op 2.1.2023.

Voor wat betreft de resterende vergoedingen op basis van de vijfde overeenkomst legt [het Sportmakelaarskantoor] uit dat deze nog niet werden gefactureerd omdat [de Speler] de nodige gegevens voor de berekening van deze vergoedingen achterhield. Het gaat enerzijds om een commissie van 12,50% op het variabele bruto jaarloon van [de Speler] in het seizoen 2022/2023 (art. 4.2 vijfde overeenkomst) en anderzijds om een commissie van 25% op de succesvergoeding die [de Speler] zou ontvangen op basis van art. 8.5 van de tweede arbeidsovereenkomst (van 17.9.2021) en dit conform art. 4.3 van de vijfde overeenkomst.

[Het Sportmakelaarskantoor] becijfert deze vergoedingen op basis van de haar beschikbare informatie als volgt:

- commissie op de variabele vergoeding: 12,50% op € 350.625 = € 43.828,13 (excl. btw)
- commissie op de succesvergoeding: 25% op € 240.750 = € 60.187,50 (excl. btw).

[Het Sportmakelaarskantoor] doet opmerken dat deze bedragen als dusdanig niet worden betwist door [de Speler].

30.2

Volgens *[de Speler]* kunnen, voor zover de overeenkomsten niet nietig zouden verklaard worden de bedragen van € 53.032,04 en € 72.826,88 niet worden toegekend gezien ze nog niet gefactureerd werden, zodat *[het Sportmakelaarskantoor]* niet het vereiste belang heeft in de zin van art. 17 Ger. W.

Bovendien, zo voegt hij er aan toe, zou het toekennen van de vordering impliceren dat de btw-wetgeving zou worden overtreden.

[De Speler] wijst er verder op dat het door hem bij tegeneis gevorderde (en niet betwist) bedrag van € 26.108,22 alleszins aan hem verschuldigd is.

30.3

De zogenaamde derde factuur van 18.11.2021 voor een bedrag van 16.133,33 (btw inbegrepen) slaat op een pro rata berekening van het commissieloon voor de maanden juli en augustus 2021. Naar het oordeel van het arbitragecollege is deze factuur niet verschuldigd en is de aldaar aangerekende pro rata vergoeding inbegrepen in de overeenkomst voor commissievergoeding voor de periode vanaf 22.9.2021, datum van de vijfde bemiddelingsovereenkomst.

Deze laatste overeenkomst werd gesloten vlak na de onderhandelingen over en het afsluiten van de arbeidsovereenkomst van *[de Speler]* met *[Club A]* op 17.9.2021, zodat de prestaties van *[het Sportmakelaarskantoor]* in de loop van de maanden juli en augustus 2021 begrepen zijn in de latere bemiddelingsovereenkomst van 22.9.2021, temeer daar de vergoedingsregeling van *[het Sportmakelaarskantoor]* ook in de arbeidsovereenkomst werd opgenomen (zie hoger in verband met de extra premie om de commissie te dekken).

Voor de variabele vergoeding en de succesvergoeding dient *[het Sportmakelaarskantoor]*, voorafgaand aan de betalingsverplichting van *[de Speler]*, overeenstemmende facturen op te stellen.

De overige facturen werden goedgekeurd door het Clearing Department van de KBVB en werden als dusdanig in tempore non suspecto niet betwist door *[de Speler]*.

De overig facturen, waarvan de becijfering als dusdanig niet wordt betwist door *[de Speler]*, zijn verschuldigd.

31. De tegeneis van *[de Speler]*

31.1

[De Speler] herhaalt dat, volgens hem, de derde, de vierde en de vijfde overeenkomst nietig zijn ex tunc en dus geen uitwerking kunnen krijgen. De terugwerkende kracht brengt, volgens hem, mee dat partijen wederzijds dienen terug te geven wat in uitvoering van de nietige overeenkomsten werd gepresteerd.

Zoals hoger reeds aangegeven vordert *[de Speler]* om die reden bij tegeneis

“*[Het Sportmakelaarskantoor] te veroordelen tot betaling van*

een globaal bedrag van € 553.347,95 meer verwijntresten aan de wettelijke intrestvoet te rekenen vanaf de respectievelijke data van initiële ontvangst door [het Sportmakelaarskantoor] van de door [de Speler] uitbetaalde bedragen tot aan datum van effectieve betaling door [het Sportmakelaarskantoor] aan [de Speler], en een (beweerd niet betwist) bedrag van € 26.108,22 ten titel van commerciële afrekening nr.2022.152 meer verwijntresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 13.04.2023 tot aan datum van effectieve betaling door [het Sportmakelaarskantoor].”

Het bedrag van € 553.347,95 is samengesteld als volgt

- factuur [...] -00282 van 11.11.2020 voor € 33.275,00 (betaald)
- factuur [...] -00724 van 18.11.2021 voor € 294.937,50 (betaald)
- factuur [...] -001155 van 5.12.2022 voor € 307.037,50 waarop werd betaald € 225.135,45.

Volgens [*de Speler*] verwijst [*het Sportmakelaarskantoor*] ten onrechte naar het arrest van het Hof van Cassatie van 6 december 2013 omdat dit arrest enkel handelt over de niet-registratie van een arbeidsbemiddelaar in het Brussels Gewest, maar niet beoordeelde

- of het overtreden van de artikelen 5, 20°, 8§1, 8§3 en 24, 16° al dan niet het voorwerp kan uitmaken van een ongeoorloofde oorzaak;
- of het voorvallen van dergelijke ongeoorloofde oorzaak leidt tot een absolute, gehele dan wel partiële nietigheid;
- of op welke wijze dergelijke absolute, gehele dan wel partiële nietigheid in de praktijk dient te worden toegepast.

De argumentatie van [*het Sportmakelaarskantoor*] als kan de nietigheid niet ex tunc worden toegepast omdat de diensten niet kunnen worden teruggegeven, wordt door [*de Speler*] betwist, gezien een teruggave ook bij equivalent kan gebeuren (wanneer een teruggave in natura niet mogelijk is). Onder verwijzing naar het adagium “Nemo auditur turpitudinem suam allegans” besluit [*de Speler*] dat de absolute nietigheid de terugvordering van [*de Speler*] niet in de weg staat (Syntheseconclusie voor [*de Speler*], randnummer 128, p. 40-41).

31.2

[*Het Sportmakelaarskantoor*] betwist de tegeneis van [*de Speler*] omdat die, volgens haar, gebaseerd is op het ongegronde argument dat de vierde en de vijfde vertegenwoordigingsovereenkomst absoluut nietig zijn ex tunc.

Ze voegt er aan toe dat een nietigheid ex tunc onmogelijk is nu het niet mogelijk is de geleverde diensten terug te geven, zodat een (eventuele) nietigheid slechts ex nunc kan worden uitgesproken (met verwijzing naar Cass. 6 december 2013, *Arr. Cass.* 2013, afl. 12, 2654 – zie hoger punt 26.4.c).

[*Het Sportmakelaarskantoor*] voegt er aan toe:

- dat het arrest van 6.12.2013 van het Hof van Cassatie gaat over de Brusselse ordonnantie, maar dat het Vlaams Decreet ook strafsancities voorziet;
- dat de nietigheid niet voorzien is in het Vlaams Decreet Arbeidsbemiddeling;
- dat de belangen van [*de Speler*] niet geschaad zijn, wel integendeel;

- dat de vergoedingen voor geleverde diensten van de BV aan *[de Speler]* werden uitbetaald door *[Club A]* via extra (verhoogde) premies, zodat deze makelaarskost voor *[de Speler]* aftrekbaar was als beroepskost en de vergoedingen aan *[het Sportmakelaarskantoor]* kostenneutraal waren voor *[de Speler]*, terwijl *[de Speler]* door *[het Sportmakelaarskantoor]* niet te betalen onrechtmatig gelden (waartoe hij niet gerechtigd is) inhoudt.

31.3

Gelet op het feit dat hoger werd gemotiveerd dat de bemiddelingsovereenkomsten niet in strijd zijn met het Decreet Arbeidsbemiddeling (behoudens de clausule over de verdere exclusieve samenwerking) komt de tegeneis ongegrond voor.

Het bedrag van € 26.108,22 werd reeds verrekend door *[het Sportmakelaarskantoor]* in haar vordering (betreft commerciële afrekening PANINI).

IV.3. DE ARBITRAGEKOSTEN

[De Speler] verzoekt *[het Sportmakelaarskantoor]* te veroordelen tot de kosten van het geding, “waaronder de advocatenkosten van *[de Speler]*, naar analogie met de gemeenrechtelijke rechtsplegingsvergoeding, begroot op het basisbedrag van € 15.000,00”.

[Het Sportmakelaarskantoor] vordert eveneens een bedrag van € 15.000,00 naar analogie met de rechtsplegingsvergoeding.

Artikel 28.6 van het BAS-reglement bepaalt: “*Behoudens in geval van tergend en roekeloos geding of misbruik van rechtspleging, vast te stellen door het arbitragecollege, dragen de partijen in beginsel hun eigen kosten (kosten van partijen).*”

Bijgevolg kan het gevorderde bedrag van € 15.000,00 niet worden toegekend.

De kosten van de arbitrageprocedure omvatten :

- administratiekosten:	400,00€
- kosten van aanhangigmaking:	5.000,00€
- kosten van de arbiters:	1.388,51€

	6.788,51€

Gelet op het bovenstaande, dient *[de Speler]* te worden veroordeeld om de kosten van de arbitrageprocedure ten laste te nemen, overeenkomstig artikel 30.2 van het reglement van het BAS.

V. **BESLISSING:**

OM DEZE REDENEN,

Het arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport, beslissende op tegenspraak, na erover beraadslaagd te hebben, alle andere verdere en strijdige bemerkingen van partijen, in besluiten of ter zitting opgeworpen, van de hand wijzend als ongegrond

Verklaart de hoofdeis van *[het Sportmakelaarskantoor]* ontvankelijk en gegrond in de mate als hierna bepaald;

Verklaart de tegeneis van *[de Speler]* ontvankelijk, doch ongegrond en wijst hem ervan af;

Veroordeelt *[de Speler]* om aan *[het Sportmakelaarskantoor]* te betalen:

- het resterende saldo van de Tweede Factuur [...] -000367 dd. 23 februari 2023 voor een totaal bedrag van **7.166,78 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;
- het resterende saldo van de Vijfde Factuur [...] -001142 dd. 5 december 2022 voor een totaal bedrag van **62.800,09 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;
- het resterende saldo van de Zesde Factuur [...] -001155 dd. 5 december 2022 voor een totaal bedrag van **81.902,05 euro (incl. btw)** vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de aangetekende ingebrekestelling van 14 juli 2023 tot aan de dag van algehele betaling;

Zegt voor recht dat *[het Sportmakelaarskantoor]* een creditnota dient op te stellen voor de volledige Derde Factuur [...] -000723 dd. 18 november 2021 voor een totaal bedrag van **16.133,33 euro (incl. btw)**;

Zegt voor recht dat *[het Sportmakelaarskantoor]* twee facturen dient op te stellen op naam van *[de Speler]*

- enerzijds voor de nog niet gefactureerde Variabele Vergoeding, begroot op **53.032,04 euro (excl. btw)**, vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van de tussen te komen arbitrale uitspraak tot op de dag van algehele betaling;
- anderzijds voor de nog niet gefactureerde Succesvergoeding, begroot op **72.826,88 euro (excl. btw)**, vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van de tussen te komen arbitrale uitspraak tot op de dag van algehele betaling;

Veroordeelt *[de Speler]* om, **na ontvangst van de bedoelde twee facturen** voor de variabele vergoeding en de succesvergoeding, te betalen aan *[het Sportmakelaarskantoor]*:

- de som van **53.032,04 euro (excl. btw)**, vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de factuurdatum tot op de dag van algehele betaling;
- de som van **72.826,88 euro (excl. btw)**, vermeerderd met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de factuurdatum tot op de dag van algehele betaling;

Veroordeelt [*de Speler*] tot de kosten van de arbitrageprocedure, hetzij het bedrag van 6.788,51€.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 13 mei 2024.

Joris DE TOLLENAERE

Guy HERMANS

Stijn BOEYKENS

Lid

Voorzitter

Lid